

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 23. ОКТОБАР 2022. 🌀 БРОЈ 164. 🌀 ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE [SVТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/SVTROJICABRUNSWICK) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА 19. ПО ДУХОВДАНУ 23. ОКТОБАР 2022. ГОДИНЕ СВ. МУЧ. ЕВЛАМПИЈЕ И ЕВЛАМПИЈА	СВ. ОЦИ 7. ВАС. САБОРА - Глас 2. ВАСК: Јн. 20,11-18; Лит.: Ап. 2Кор. 11,31- 12,9 и Јев. 13,7-16; Јев. Лк. 6,31-36 и Јн. 17,1-13
СРЕДА, 26. ОКТОБАР	ВЕЧЕРЊЕ У 19ч УОЧИ СВЕТЕ ПЕТКЕ
ЧЕТВРТАК, 27. ОКТОБАР – СВ. ПЕТКА	ЈУТРЕЊЕ 9ч 🌀 ЛИТУРГИЈА 10ч
СУБОТА, 29. ОКТОБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ 19ч
НЕДЕЉА, 30. ОКТОБАР	ЈУТРЕЊЕ 9ч 🌀 ЛИТУРГИЈА 10ч 🌀 ВЕЧЕРЊЕ 19ч

СВЕТА ПЕТКА – ПАРАСКЕВА (14./27. ОКТОБАР)

Ова славна светитељка беше српскога порекла, рођена у граду Епивату (Пиват, по турски Бојадос), између Силимврије и Цариграда. Родитељи св.

једнога сина, Јевтимија, који се за живота родитеља замонаши, и доцније поста знаменити епископ Мадитски. По смрти родитеља девица Петка, вазда жељна живота подвижничког Христа ради, напусти дом родитељски и оде најпре у Цариград, а потом у пустињу Јорданску, где се подвизавала до старости своје. Ко би могао исказати све трудове, и патње, и искушења демонска, која претрпе св. Петка у току многих година? Под старост јави јој се једном ангел Божји и рече јој: „Остави пустињу, и врати се у твоје отечество: потребно је да тамо предаш своје тело земљи, а душом да се преселиш Господу“. Св. Петка послуша глас с неба, остави омиљену јој пустињу, и врати се у Е-

пивату, и онда предаде дух свој Богу и пресели се у рајска насеља. Упокојила се у XI столећу. Мошти њене чудотворне у току времена беху преношене: у Цариград, у Трново, па опет у Цариград, па у Београд. Сада се налазе у Румунији, у граду Јашу. У београдском граду налази се вода (агиазма) св. Петке, која чудотворно лечи све оне болеснике, који с вером у Бога и љубави према овој светитељки к њој притичу.

Пролој

Петке беху имућни и побожни хришћани, и осим Петке имађаху и

пиват. Ту она, проживе још две године, опет у непрестаном посту и

ВЕРНИ СЕ ПОЗИВАЈУ ДА ДОНЕСУ СЛАВСКО ЖИТО И СЛАВСКЕ КОЛАЧЕ У 9 ЧАСОВА УЈУТРУ, ИЛИ ДА ДОЂУ НА ЛИТУРГИЈУ И ДА СЕ БЛАГОСЛОВ ЖИТА И КОЛАЧА ОБАВИ ПОСЛЕ ЛИТУРГИЈЕ КОЈА ПОЧИЊЕ У 10 ЧАСОВА.

СВИМА ОНИМА КОЈИ СЛАВЕ СВЕТУ ПЕТКУ ЖЕЛИМО СРЕЋНУ КРСНУ СЛАВУ, МОЛЕЋИ СЕ ОВОЈ ДИВНОЈ СВЕТИТЕЉКИ ДА СВИМА, КОЈИ ЊЕНО ИМЕ ПОМИЊУ, ДА БЛАГОСЛОВ!

НЕДЕЉА ДЕВЕТНАЕСТА ПО ДУХОВИМА

„БУДИТЕ, ДАКЛЕ, МИЛОСТИВИ
КАО И ОТАЦ ВАШ ШТО ЈЕ
МИЛОСТИВ“
(Лк. 6, 36)

Један од највећих проблема које човек има у животу је проблем везан за нашу неспремност да слушамо и да чујемо оно што слушамо. Човек је некако веома површан у свом приступу животу и проблемима које живот носи. Зашто? Одговор треба тражити у човеку и његовом односу са Богом. Ово значи да човек може да слуша друге, разуме то што чује и прима само онда када је у сталној вези са Богом. Када разуме Бога, када воли Бога и када има Бога у центру његовог сопственог бића. Овакав однос човеков изазива код њега потребу да слуша друге када говоре, када траже помоћ или се обраћају из неких других разлога. Мислим да нећу погрешити ако кажем да је готово свако од нас имао прилику да се увери у то како његов саговорник, приликом нашег обраћања, у неком нарочитом нестрпљењу очекује да добије прилику да и сам нешто каже, и да то што говори нема никакве везе са темом коју смо сами начели.

Слушао сам једном разговор између Марка и Јанка.

– Јанко, дошао сам да мало попричамо. Никако да се реши оно питање са орањем њиве. Обећавао ми је Јова да ће узорати њиву.

– Е, мој Марко, ја неки дан идем из млина...

– Ма, опет ћу ја на орање. Знаш, каже моја Савка...

– Знаш, него као што рекох ја оно из млина...

После више покушаја, Марко ће: „Ма, болан, комшија, можеш ли ти да ми узореш њиву или не?“ Јанко ће: „Ма, тешка су времена, ето ја ти кажем, она прича после

повратка из млина ми се стално врти у глави...“

Верујем, дакле, да ми не слушамо друге због тога што смо сами себи важни до те мере да немамо времена да у потпуности саслушамо, а нарочито не онда ако је крај приче везан за помоћ, која се очекује од нас. На разним састанцима људи не слушају једни друге зато што су заузети бригом о томе како ће да саопште оно што они има да саопште. Због тога се стално преслишавају у себи и припремају, те немају довољно времена за пажљиво слушање. А, колико је важно слушати? Веома. Ако нисмо навикли да саслушамо друге никада нећемо разумети свет око себе. Нећемо разумети човека са којим се дружимо. Да не говоримо о томе да нећемо одговорити правилно на позив за помоћ. И, на крају, нећемо разумети истину о Богу и божанском откровењу. Нећемо разумети шта се од нас очекује. Самим тим, наш одговор неће бити потпун.

У данашњем светом Јеванђељу Господ јасно говори и то једноставним језиком. „И ако хоћете да вама чине људи, чините и ви њима *џако*“. Ништа простије, ништа једноставније. Међутим, никоме од нас није ово у потпуности јасно. Јер, да нам је то јасно, онда би престале распре наше, гложења наша, оговарања и мржња. Љубав би била на делу. Окренимо се мало око себе и потражимо љубав на делу. Тежак је то посао. Просто је срећан онај човек који данас, у свету у коме живимо, у окружењу нашем, може да се похвали да препознаје љубав у акцији. Кад бисмо могли да се сетимо, како се лоше осећамо онда када нам брат наш учини неку неправду, размислили би бар два пута пре него сами неке учинимо неправду. Но, наше самољубље је јаче од тога. Некако налазимо нарочито задовољење у томе

да о брату кажемо нешто што није добро.

„И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала“, говори Господ, „*јер и грешници чине џако*“. Није ли и ово тачно? И највећи грешници воле оне који су им блиски. Нисмо ли се толико пута осведочили о чињеницу да се грешници умеју жртвовати, чак, понекад успешније него добри чланови Цркве? Ето, управо зато Господ и истиче да нема много вајде од тога када волимо искључиво оне од којих очекујемо узвратну љубав.

Говорећи даље, Христос каже: „*Нејо љубите и непријатеље своје, и чините добро, и дајте зајам не надајући се ничему*“. Нама је тешко волети и пријатеље а, када су у питању непријатељи, не можемо да се приволимо ни да размишљамо о томе.

ЗАШТО, ПАК, ТРЕБА ДА ВОЛИМО НЕПРИЈАТЕЉЕ? МИ СМО ПОЗВАНИ ДА ВОЛИМО СВЕ ЉУДИ ЈЕР СУ СВИ ДЕЦА БОЖИЈА. СВЕ ЉУДЕ БОГ ЈЕ СТВОРИО ПО ОБЛИЧЈУ СВОЈЕМУ, ПО ЛИКУ СВОЈЕМУ. ТАЈ БОЖИЈИ ЛИК У ЧОВЕКУ МИ СМО ДУЖНИ ДА ВОЛИМО. МИ ОСУЂУЈЕМО ГРЕХ, АЛИ ВОЛИМО ГРЕШНИКА. ТО ЈЕ ПРАВИ СТАВ СЛЕДБЕНИКА ХРИСТОВИХ.

И, на крају, сви смо позвани да будемо милостиви. Господ нарочито тражи да се усавршавамо у овој врлини. Да према свима онима који требају помоћ имамо милости. „*Будите, дакле, милостиви као и Отац ваш џако је милостив*“. Недостижан је ово идеал за нас, али смо дужни да се трудимо. Као, уосталом, и у свему другом.

Господе Исусе Христе Сине Бога Живог, помози да нам срца милостива буду; да увек са радошћу притекнемо у помоћ онима којима је помоћ потребна и да у

сваком створењу Твоме видимо лик Тебе, Спаситеља нашег и извор сваке доброте и милости. Амин.

Проша Милораг Лончар

ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ ВИЗАНФЕСТ

Православни филмски фестивал „Визанфест“ одржаће се од 27. октобра до 6. новембра. Програм је [доступан на њиховом сајту](#). Наша парохија, заједно са парохијом Св. Архиђакона Стефана у Кизбороу, обезбедила је специјалну пројекцију српског филма „Крст у пустињи“ у биоскопу Лидо у Хоторну. Карте се могу купити унапред у нашој црквеној сали данас после Литургије, или на Интернету.

СУБОТА 5. НОВЕМБАР 18:30
Биоскоп Лидо
675 Гленфери Роуд, Хоторн

[КАРТЕ НА ИНТЕРНЕТУ](#)

ИМАМО ОГРАНИЧЕН БРОЈ
КАРАТА ЗА НАШУ ПАРОХИЈУ
КОЈЕ ЋЕМО ПРОДАВАТИ У
ЦРКВЕНОЈ САЛИ ПОСЛЕ
ЛИТУРГИЈЕ ПО ЦЕНИ ОД 25\$.

BYZANFEST FILM FESTIVAL

The Christian Orthodox film festival Byzanfest will run from 27th October to 6th November. The programme is [available online](#). Our parish, together with St Stephen's Keysborough, have secured a special screening of the movie "A cross in the Desert" (Serbian with English subtitles), in Hawthorn Lido Cinemas. Tickets can be pre-purchased in church hall after the Liturgy today, or online.

SATURDAY 5 NOVEMBER
6.30PM
LIDO CINEMAS
673 GLENFERRIE RD,
HAWTHORN

TICKETS ONLINE:
[HTTPS://SVPETKA.EVERBRITE.COM.AU](https://svpetka.everbrite.com.au)

WE HAVE A SMALL ALLOCATION
OF TICKETS RESERVED FOR OUR
PARISH WHICH WILL BE SOLD ON
FIRST-COME, FIRST-SERVED
BASIS AT THE CHURCH HALL
AFTER THE LITURGY

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 23. ОКТОБАР

СВА ЈЕ ЛЕПОТА КЋЕРИ ЦАРЕВЕ
УНУТРА (Пс. 44, 13)

Црква
Божја је кћи
Царева. Ма
колико да је
споља сиромашна, и не-
угледна за
телесно око,
и гоњена и
понижена,
она је унутра

испуњена царским сјајем и лепотом. Цар сачињава лепоту кћери Царева, Онај које је *красан лепошом изнад синова човечјих*. Црква Божја је као одећа Христова; Христос живи у њој. Никаква спољашња лепота не може се мерити са лепотом унутрашњом, тј. са лепотом Христовом.

Пресвета Богородица је кћи Царева. *Халимама је златним одевена и извезена*. То су врлине душе њене. А да се под одећом разумевају врлине јасно је из приче о браку Царевог Сина. Човек који не беше обучен у *брачно рухо*, би изгнан од трпезе Царева и кажњен (Мат. 22, 11). Истина вере у Бога то је била златна одећа Деве

Пресвете, а девичанство, кротост, милосрдност, светост, молитвеност, преданост вољи Божјој, и све остале врлине, биле су као везови на тој златној одећи. Но сву красоту њену чини Христос Господ, скривени у њој и рођени из ње.

И душа сваког хришћанина јесте као кћи Царева. Сва је лепота те душе у Христу и од Христа, који је унутра у души. Душа пак без Христа, Сунца правде, јесте у мраку, без лица и красоте, као што би васељена цела била без лица и красоте без сунца материјалног.

О Господе велики и благи, Боже наш истинити, и Промислитељу наш човекољубиви, помози нам обући се у одећу врлине, да се не нађемо наги на Суду Твом Страшном. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Николај Велимировић

ИГУМАН МЕТОДИЈЕ У ПОСЕТИ АУСТРАЛИЈИ

ВИСОКОПРЕПОДОБНИ
АРХИМАНДРИТ МЕТОДИЈЕ –
ИГУМАН ЦАРСКЕ ЛАВРЕ
МАНАСТИРА ХИЛАНДАРА
СТИГАО У ПОСЕТУ НАШОЈ
МИТРОПОЛИЈИ

Наш континент, земља у којој живимо, благословен је доласком игумана царске лавре, манастира Хиландара, високопреподобног

архимандрита Методија. Он нас подсећа на овај Богородичин врт, на Њену духовну оазу на северу Грчке, на Светој Гори Атонској. Доноси нам мир Свете Горе и нашег Хиландара. Доноси нам позив на размишљање о духовним вредностима. Доноси нам поруке светитеља хиландарских кроз векове. Оних који су опомињали наше претке на потребу духовног живљења. Нама је част што нас је посетио Игуман те радујући се, поздрављамо га са поздравом добродошлице и истинске благодарности!

Хиландарци ван Хиландара

ПРОСЛАВА 50 ГОДИНА МАНАСТИРА У ЕЛЕЈНУ

У СУБОТУ 22. ОКТОБРА
СВЕЧАНО ЈЕ ПРОСЛАВЉЕНА
ПЕДЕСЕТОГОДИШЊИЦА
ОСНИВАЊА МАНАСТИРА

Упркос великој количини кише која је обилно нагопила манастирско земљиште пред прославу, obeležavanje овог значајног јубилеја је несметано текло по плану.

Уз саслуживање и молитвено присуство многобројног свештенства, владика Силуан и игуман Методије су началствовали на Светој Литургији којом је почела прослава годишњице. Драги нам је гост био и г. Раде Стефановић, српски амбасадор у Аутралији

Многобројни верници су се причестили, те су се после службе поклонили чудотворној икони Богородице Тројеручице Елејнске.

У наставку, велика манастирска сала је била дупке пуна гостију, којима су наше вредне сестре сервирале укусан ручак.

Прота Милорад Лончар, владика Силуан, игуман Методије и амбасадор Раде су се кратко обратили народу, захваливши се на доласку у великом броју и свако на свој начин осврћући се на значај манастира у нашем духовном животу. Најживописнији је био владика Силуан, који је корист духовног узрастања приликом посета, или помагања манастирима, илустровао опаском да смо ми Срби наопачке насађен народ, али у позитивном смислу – да су нам корени на небу. На крају, игуман Теодор, владика Силуан и игуман Методије су разменили пригодне поклоне.

